

Nebbafiskurin setast upp í bátahøllini

Um stutta tíð, helst longu í summar fær Náttúrugripasavnið munandi betri hølismstøður samstundis sum hesar eisini batna munandi hjá Forminnissavninum. Bæði Náttúrugripasavnið og Forminnissavnið halda til í gamla landsbókasavninum á Debesartrøð, men nú Forminnissavnið skal flytandi í gamla Húsúna í Hoyvík verður meira rúmsátt á Debesartrøð. Tá yvirtekur Náttúrugripasavnið bæði gamla landsbókasavnið og bátahøllina. Tey á hesum søvnum finga annars ein rættiligan hvøkk mánadagin tá tey sóu neistar fúka upp gjøgnum skorsteinin og festu eld í

takrennuna. Eldurin gjørdi tó einki um seg.

Tá menn fóru at reinsa kaminuna var ikki meir enn teir komu vegin fram, tí hvør krókur í húsinum er nýttur til goymslu. Eisini lági kjallarin undir húsunum har beinagrindin av einum nebbafiski liggur.

Tá Náttúrugripasavnið fær bátahøllina er ætlanin millum annað at seta hendan nebbafiskin, sum sæst á myndini, upp har. Møguleiki hevur ikki verið fyrri tíður.

tór.

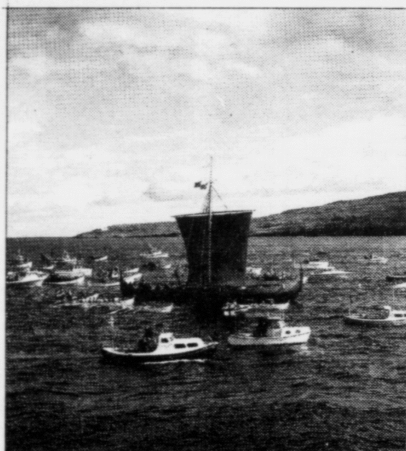

Hesin nebbafiskurin fer skjótt at koma til heiðurs og æru, nú hann verður settur upp í bátahøllini

Mynd: Kalmar

Argja Marina Club:

Kunnar grannar um Føroyar

Argja Marina Club vil fegin gera vart við seg, og tað ger hetta unga, men virkna felagið við at kanna um sítt virksema í grannalondunum. Argja Marina Club hevur júst sent sín litfaldara til ikki færri enn tilsamans 427 adressur í Danmark, Onglandi, Skotlandi, Írlandi og Noregi.

Umframt at greiða frá hvat felagið stendur fyri, eins og teimum tenastum, felagið kann bjóða teimum ferðandi, sum koma higar, eru upplýsingar um alt tað, siglandi í føroyskum sjógvum hava brúk fyri.

Faldarin er á donskum og enskum.

tór.

At skilja hvønn annan í Norðurlondum

Komin er 3. útgáva av bókini »Att forstå varandra i Norden«, sum Norðurlandaráðið, Málstova Norðurlanda og Norðurlanda mál- og upplýsingarstovnurin í felag hava givið út. Bókin er á svenskum. Í innganginum verður nevnt, at sambært norrøna málfelegsskapinum skuldu vit kunnað skilt hvønn annan, um vit tala eitt av málunum, danskt, norskt ella svenskt. »Men næstan øll, sum eru komin saman við norðurlandskum brøðrafólki, hava helst eisini gjørt tær argiligu royndir, at veruleikin er nógv ófullkomnari enn hugsjónin. Víst er tað lætt at tala, men tú skilir ikki altíð, og tú verður ikki altíð skiltur«.

Eftir inngangin koma góð ráð, hvussu vit kunnu læra okkum at skilja og verða skilt.

Høvudráðini eru, at »vit hjálpast við tí, at vit læra okkum at skilja. Okkum nýtist ikki at læra okkum at tala annað mál«.

Um tey einstøku skandinavisku málini verður m.a. upplýst, at »Kanningar vísa, at norðmenn hava lættast við at skilja grannamálini, og at teir skilja betur talað svenskt enn danskt. Norskt er eisini tað málið, sum hini skilja best. Danir og sviar hava tað eitt sindur truplari við málunum hjá hvørjum

øðrum, serliga sviar við donskum...«

Sermerkt við tí danska hjá føroyingum og íslendingum er, at tað er nógv merkt av lesiframburði, tey kalla. Hetta slagðið av 'skandinaviskum' er ofta sera týðuligt og hjá flestum norðbúgvum munandi lættari at skilja enn ektað danskt. Í norðurlandskum samstarvi verður vanligi væl dámt, tá ið atlants-norðbúgvur ikki royna at leggja seg eftir fullkomnum donskum framburði«.

Almennu ráðini eru:

1. Tala ikki ov skjótt.
2. Ber ljóðini týðuliga fram.

3. Nýt ikki tittmælt ifyllingarmáliskur. (»hvis jeg må sige det sådan« o.t.)

4. Ansa eftir orðavalinum. »Summi vanlig orð í eins egna máli finnast kanska ikki í hinum málunum. Danir og norðmenn kunnu t.d. siga bara í staðin fyrri kun, sviar kunnu siga bara í staðin fyrri endast«.

5. Talorðini volda ofta trupulleikar. »Tel tyve, tyve-to, tjueen, tjue to osfr., ikki en-og-tyve, to-og-tyve, en-og-tjue, to-og-tjue osfr.«.

6. Tak afturíð eftir greið frá. »Orð sum resurslärare (sv.), arbetarinsti-tut (finlandssv.), fiske-trygdavgift (no.) kunnu annars gerast ófatiliga«.

7. Royn at vinna á kensluni av, at tað skuldi verið ónáttúrligt at tala »norðurlandskari«.

8. Lurta frameftir. »sjálvt um tú onkuntíð missir tráðin, ræður um ikki at gevast, men halda fram at lurta«.

9. Ásanna og sig frá, um tú ikki skilir.

Undir skemtiligari tekn-ing stendur »Samskifis-trupulleikar kunnu stund-um standast meir av ment-anarligum enn av málslig-um muni«.

Til okkara sjálvs eru ráðini á føroyskum: »Tosið endiliga danskt (norskt, svenskt) við føroyskum tóna. Hetta 'skandinaviska' er skiltigt og væl nýtiligt. Best er at gera føroysk nøvn á fólk og støðum greið og skiltigt við so bókstávilgum framburði, sum til ber. Tað lættir um hjá øðrum norðbúgvum at kenna nøvnini aftur«.

Bókin er verd at lesa í heilum líki hjá teinum, sum hava áhuga fyrri norðurlandskum málum ella hava samskifti við øðr norðurlendingar. Hvørt málið verður greinað og lýst sær. Ráð verða givin um fundarleiðslu og fundarhald. Har er góður danskur-norskur-svenskur orðalisti o.a.m.

Upprunahøvundurin er Catharina Grünbaum í Svø-riki; uppiðskoytini til 2. og 3. útgávu hevur Mikael Reuter í Finnlandi gjørt.

Att forstå varandra i Norden. En handlingen utgiven av Nordiska rådet, Nordiska språksekretariatet och Nordiska språk- och informationscentret. Stockholm 1993. 55 bls.

Kvinnuráðstevnan FORUM 94

ALLAR kvinnur eru vælkominar í Meltustovu í sambandi við fyrirleikar til kvinnuráðstevnuna FORUM 94 í Ábo 1.-6. august 1994. Oppl. er hvørt mikukvöld kl. 20-22. Telefon: 16938/12880 og og faks: 12545.